

lig, selv om den ikke er ideal. Jeg skal nævne, hvorledes det vilde forholde sig, hvis man tager den Deling, jeg her har fremsat, og som jeg mener er saa nær ved det matematisk retfærdige, som man overhovedet kan komme, hvis man ikke skal tage helt andre Synspunkter frem, thi saa bliver det en anden Sag. Det er min Frygt, at naar vi skulle forlade de gamle Synspunkter, saa skulle vi have ny i Stedet, og da jeg ikke kender dem, er det altid med en vis Ængstelse, at jeg forlader de gamle og kendte Veje. De en Gang opstillede Regler ved jeg Besked med, dem kan jeg operere med, men naar jeg kommer til det Tidspunkt, hvor det bliver andre, saa siger jeg med en vis Ængstelse: Gud ved, hvordan de blive. Derfor holder jeg mig saa nær op ad dem som muligt, og derfor bestræber jeg mig for, at de kunne bruges ved Hjælp af Ordet „omtrent“. Gaar man saa ud fra den Ordning, jeg har nævnt for de forskellige Grupper, saa bliver Forholdet det, at Kredens gennemsnitlig i København-Frederiksberg i runde Tal blive paa 22,700 Indbyggere, i det øvrige Sjælland paa 19,300, for Bornholm paa 20,400, for Lolland-Falster paa 21,000, for Fyn paa 18,600 — det er det mindste Tal — og for Jylland paa 19,300. Det største Spring er altsaa fra Fyn med 18,600 til København med 22,700, men Springene ere ikke saa store som dem, den ærede Ordfører nævnedes, og var der Udsigt til at kunne træffe en Ordning, der noget nær gik i den Retning, saa er Faren jo ikke saa stor. Det er derfor, at jeg har ment at kunne forsvare at gaa med til Indstillingen, som den nu foreligger. Hvad det øvrige angaar, kan jeg, som sagt, fuldstændig henholde mig til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg).

Hvad det Forslag angaar, som det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) har stillet, er det rimeligt, at han vil motivere det, førend det i nogen væsentlig Grad kommer til at spille ind i Debatten. Men jeg vil dog gøre en ganske almindelig Bemærkning for mit eget og mit Partis Vedkommende, og det er den, at naar vi staa saa afvisende over for det, som vi i Øjeblikket gøre, og som vi formentlig ville vedblive at gøre under denne Forhandling, saa er det ikke Udtryk for en principiel Modstand mod overhovedet at optage Forholdstalsvalgmaaden for Folkerepresentationen. Paa ingen Maade! Jeg har haft den Fø-

lelse, at der fra enkelte Sider er fremkommet ret stærke Udtalelser af principiel Natur i denne Sag, og netop derfor har jeg ønsket at fremhæve, at det paa ingen Maade er principielle Grunde, der gøre, at vi stille os endog fuldt ud afvisende, men at det er rene Betimeligheds Grunde, af Hensyn til Forbindelsen med hele den øvrige Ordning, til Grundlovens hele øvrige Indretning og til hele det Maskineri, som vor Lovgivningsmagt i Øjeblikket har, som gør, at vi sige, at det er aldeles ørkesløst under denne Sags Forhandling med den Begrænsning og under de Rammer, som i det hele taget kunne inddrages her, at forhandle Spørgsmaalet om Forholdstalsvalgmaadens Indførelse. Sat ind i det Maskineri, som vi nu have, anse vi den for at være en saa stor Uting, en saadan demokratisk Skade, at det slet ikke har Interesse for os at optage en Forhandling om dette Spørgsmaal. Men samtidig ville vi sige, at denne Modstand paa ingen Maade er af principiel Natur, idet vi tværtimod indrømme, at indrammet og udnyttet paa en fornuftig Maade i hele det parlamentariske Apparat har Forholdstalsvalgmaaden formentlig, jeg kunde sige forhaabentlig, nok sin Fremtid og vil rimeligvis en Gang kunne gennemføres, men det bliver under helt andre Forhold og i helt andre Forbindelser.

Jeg vilde ogsaa meget støtte det Underændringsforslag, der er stillet om Indførelsen af Omvalgssystemet. Jeg skal indrømme, at hvis vi ellers kunde enes om det paa Valgloven, kunde dets Vedtagelse i og for sig udsættes, men jeg tror, at det har en saa stor almen Betydning og parlamentarisk Vigtighed, at det har sin naturlige Plads i Grundloven. Det repræsenterer i Virkeligheden en saa fundamental Grundsatning for den parlamentariske Repræsentation her i Landet, at det bør grundfæstes saa stærkt og saa urokkeligt, naar vi en Gang sætter det ind, at det ikke bør have sin Plads alene i en Valglov, men bør optages i Grundloven, og at det er naturligt for alle virkelige Demokrater at tilkendegive deres Stilling til dette Spørgsmaal ved at kræve, at det bliver sat ind i Grundloven. Vi have derfor ikke kunnet undlade at opstille det og ville meget anmode om en saa stor Tilslutning som mulig til dette Forslag allerede paa det nævrende Tidspunkt.

Yderligere i Enkeltheder skal jeg ikke omtale dette Spørgsmaal, det er jo vistnok ogsaa ret vel kendt, og dets Betydning og Indflydelse er slet ikke saa vanskelig at